

BIJeenkomst Familie als Bondgenoot 14 September 2012.

EEN IMPRESSIE.

Het is 07.45 uur als ik de straat uitrijd. Ik ben al anderhalf uur op maar eigenlijk net wakker aan het worden. Ik hoop dat mijn medeweggebruikers wél goed wakker zijn. Het is nog vroeg en ik heb een drukke dag voor de boeg.

Tijdens het rijden gaan mijn gedachten als vanzelf terug naar de vorige bijeenkomst bij ZIN in Vught. Dat is alweer tweeëneenhalf jaar geleden. Er is sindsdien heel veel gebeurd en dus is het de hoogste tijd weer bij elkaar te komen.

Eerst ga ik twee mannen ophalen in 's-Hertogenbosch. Zij zijn nieuw in ons project en zullen voor het eerst een bijeenkomst van Familie als Bondgenoot meemaken. Aangezien ik vrijwel langs hun woonplaats rijd, heb ik beloofd hen op te pikken.

Bij aankomst in Eindhoven valt me het verschil op tussen de serene rust bij ZIN en de drukke bouwput van de Grote Beek; hier wordt gewerkt!!!

Binnen ook.

Jos en Bram zijn druk bezig om de beamer gebruiksklaar te krijgen. De beamer heeft de hik en die blijkt niet op te lossen.

Ik ga eerst maar eens een kopje koffie pakken met een overheerlijk gebakje. Met dank aan Jos die dat geregeld heeft.

Dan ga ik meehelpen de tafels en stoelen te verslepen om iets van een sfeer te creëren.

Heel langzaam druppelen de mensen binnen en er volgt een hernieuwde kennismaking met "oude" bekenden.

Iets later dan gepland heet Jos iedereen welkom en legt hij uit wat de bedoeling is van deze dag. Hij vertelt wat FAB voor hem betekend heeft. Hij heeft geleerd zijn ervaringen op papier te zetten en deze te gebruiken als lesmateriaal. Zo kwam hij er achter dat het niet zijn schuld was dat zijn zoons zo'n aandoening hadden en dat die conclusie wordt ondersteund door wetenschappelijke onderzoeken. Ook was hij zich niet bewust van alle verschillende rollen die hij heeft.

Het is een verhaal over herstel en Jos geeft als boodschap mee: **Er is altijd hoop!!!**

Henk komt naar voren en vertelt over alle activiteiten die FAB de afgelopen tijd heeft ondernomen.

Zo is er in Delft een groep familieleden en professionals opgeleid door ons. Deze groep begint binnenkort zelf met het geven van modules 1 en 2. Dit alles onder de bezielende leiding van Doreen Visser, die dit heeft mogelijk gemaakt. Hierover later in dit stukje meer.

In maart van dit jaar is een aantal mensen uit de projectleiding bij REHAB '92 in Zeist geweest. We hebben daar informatie gegeven over FAB, aan een groep docenten van REHAB '92. Het is de bedoeling dat binnenkort het omgekeerde gaat gebeuren, namelijk dat zij komen vertellen wat REHAB '92 doet. Bij een jubileumcongres van REHAB'92 heeft FAB workshops verzorgd. Orbis Sittard heeft gevraagd of we daar een cursus willen geven.

De SLKF (Stichting Landelijke Koepelorganisatie Familieraden) is enthousiast over het gedachtegoed van FAB en wil het in 3 regio's implementeren.

Hiervoor zijn 3 subsidies aangevraagd waarvan er 2 reeds zijn toegekend. Over de derde wordt nog onderhandeld.

Zo lang FAB geen stichting is, is het moeilijk om sommige zaken, zoals subsidie aanvragen etc., zelf te regelen. Daarom is besloten dat we een eigen stichting oprichten. Binnen een paar weken is die stichting een feit.

Henk legt uit wat de reden is waarom er in het afgelopen jaar zo weinig les is gegeven.

De bezuinigingen bij de instellingen hebben er bijvoorbeeld toe geleid dat er een groot aantal cursussen is geannuleerd. Ook intern is er veel veranderd.

Jean Knooren is met pensioen gegaan waardoor het contact met de Fontys is verwaterd. De bedoeling is dat Giel Verhaegh dit contact gaat herstellen. Hetzelfde probleem hadden we toen Paul Schalken met pensioen ging. Er is nu geen contact meer met de PRVMZ.

De samenstelling van de projectleiding werd, mede hierdoor, nogal scheef getrokken. Omdat er, binnen de projectleiding, verschil van mening was over het beleid is een aantal mensen uit de projectleiding gestapt.

Nu is de samenstelling van de projectleiding evenredig verdeeld, nl. 2 professionals, 2 familie-ervaringsdeskundigen en 2 cliëntervaringsdeskundigen.

We willen nieuwe familieleden/naastbetrokkenen gaan opleiden en Henk vraagt of iedereen in zijn of haar omgeving wil kijken of ze iemand kennen die hiervoor geschikt zou zijn.

Ook willen we evalueren of alle ervaringsverhalen zoals die er nu zijn, nog “up to date” zijn, en of ze aansluiten bij de modules. Hiervoor nemen we in de toekomst contact op met iedereen.

Dan is het de beurt aan ondergetekende.

Ik vertel dat we in de gelukkige omstandigheid zijn dat we voor het eerst beschikken over een aantal nieuwe cliëntervaringsdeskundigen, die enthousiast willen meewerken.

Eind vorig jaar ben ik, om persoonlijke redenen, gestopt met mijn werk voor de projectleiding. Nadat Jos op zijn knieën ging om me terug te vragen ben ik ook door de, gammele, knieën gegaan en zodoende ben ik weer terug. Ik ben blij met de samenstelling van de projectleiding zoals hij nu is.

Ik vraag of Henk even naar voren wil komen en vertel dat we vorig jaar, na zijn pensionering bij de GGZe, hebben toegezegd dat hij een apart afscheid zou krijgen van FAB.

Omdat toen niet helemaal duidelijk was óf, en wát Henk nog zou gaan betekenen voor FAB, hebben we toen al “gecollecteerd” bij alle betrokkenen en hebben we een mooi bedrag opgehaald.

Dat afscheid zou in september plaatsvinden.

Gelukkig is er toen geen jaartal bij gezegd!

Ik overhandig Henk het afscheidscadeau, een mooi bronzen beeld, alleen onder de voorwaarde dat hij geen afscheid neemt. Dat heeft hij beloofd en daar is iedereen erg gelukkig mee. (Hoewel het beeld ook erg mooi zou staan in mijn kast!)

Ook krijgt hij een bos bloemen voor zijn vrouw; want zij ziet hem nog minder dan vóór zijn pensionering.

Ik geef het woord aan Bram Berkvens, de nieuwe cliëntervaringsdeskundige in de projectleiding.

Bram stelt zich voor en vertelt waarom hij ervoor heeft gekozen deel uit te maken van de projectleiding van FAB.

Sinds zijn werk bij het ACT team, wordt hij geraakt door de onmacht en zorg van ouders voor hun kind en ziet hij het belang van samenwerking. Het deed hem ook nadenken over de verstandhouding met zijn ouders tijdens zijn ziekte.

Tilly is aan de beurt. Zij verzorgt de planning van de cursussen. Zij moet kijken welke mensen er in de betreffende modules kunnen optreden, wie beschikbaar is etc. Dat is een enorm ingewikkeld karwei en een hele hoop werk. Haar betrokkenheid bij FAB is groot omdat drie van haar zoons te maken hebben (gehad) met de psychiatrie.

Het stokje wordt doorgegeven aan Giel. Hij vertelt dat hij door zijn ongeluk is gaan beseffen hoe belangrijk de familie en naastbetrokkenen zijn geweest voor zijn herstel.

Meewerken aan FAB was een logisch gevolg.

Giel haalt een gezegde aan dat luidt: ***Heiligen worden in eigen parochie niet altijd geëerd.*** Wijzend op het feit dat FAB min of meer geboren is in de GGZe maar dat deze instelling nauwelijks belangstelling heeft voor dit succesvolle project. Aan Giel de taak om dit te veranderen.

Wel is er inmiddels een convenant getekend tussen de GGZe en Fontys over naastbetrokkenheid en samenwerking aan herstel. Op 21 september 2012 is er een symposium over dit onderwerp.

Belangrijk vindt hij ook dat er aandacht komt voor kinderen van..., (KOP kinderen) dat zou kunnen onder de paraplu van het naastbetrokkenen beleid.

Doreen komt aan het woord. Zij geeft aan hoe ze volledig buiten de behandeling van haar zoon werd gehouden en zij vond dat het anders moest kunnen. Na een kadermeeting in Utrecht waar FAB een presentatie gaf werd ze enthousiast en wist ze dat dit de verandering kon zijn die ze voor ogen had. Ze benaderde de leden van FAB en binnen 6 weken was er een bijeenkomst bij Parnassia in Den Haag geregeld. De bal is gaan rollen. Familieleden zijn opgeleid en in oktober start het pilotproject van FAB-west.

Omdat de projectleiding vermoedt dat er nogal wat vragen zijn onder alle aanwezigen, worden er kaartjes uitgedeeld waarop men één vraag mag formuleren. Een aantal vragen wordt nu beantwoord, de rest wordt zo veel mogelijk via de website beantwoord.

Wanneer ben je ervaringsdeskundig? Voor cliënten is er een opleiding, is er ook zoiets voor familie?

Henk legt uit dat er in oktober 2012 een cursus start voor familieleden om ervaringsdeskundigheid te ontwikkelen.

Hoe bouw je een netwerk op?

- klankbordgroepen
- psycho-educatiegroepen

Kunnen de modules opgenomen worden in reguliere opleidingen?

Jean Knooren heeft er destijds voor gezorgd dat de kennismakingsmodule gegeven werd aan studenten van de Fontys Hogeschool. Dit was een succes. Helaas bleek het maar eenmalig te zijn. Wel is de kennismakingsmodule opgenomen in de beroepsopleiding van de GGZe.

Dan is het tijd voor de lunch. De broodjes vinden gretig aftrek en er wordt door iedereen nagepraat. Twee studenten van de theaterschool verzorgen een intermezzo dat helaas niet door iedereen begrepen wordt. Misschien was de "Fred Kaps" act toch beter geweest.

Na de lunch zou er een vrije inloop zijn door o.a. studenten van de Fontys, zij hadden gelegenheid om kennis te maken met ons project en de mensen erachter. Jammer genoeg kwam er niemand opdagen. Waarom is niet bekend.

Langzaamaan vertrok iedereen en ik ging "mijn mannen" opzoeken om ook te vertrekken.

Onderweg naar 's-Hertogenbosch werd er nog druk nagepraat over alle indrukken en ik merkte dat het enthousiasme om mee te werken aan de cursussen groot is.

"Mijn mannen" en ik waren moe maar voldaan!!

Jacqueline Melman- de Rijcke